

Kitaptan aktaran: Yaprak KARA

YAVRU AHTAPOT OLMAK ÇOK ZOR

Yazan: Sara ŞAHİNKANAT

Resimleyen: Feriden ORAL

Küçük ahtapot Nino kıvranıyordu yatağında,

Annesi tatlı sözler fısıldıyordu kulağına...

“Haydi canım Ninom daha çok işimiz,

Yıkanacak yüzümüz, fırçalanacak dişlerimiz.”

Henüz güneş parlamamış,

Gökyüzü tam aydınlanmamıştı.

Biliyordu Nino...

Sonraki adım yatağın kenarına ilişmek,

Her günkü gibi curcunayla giyinmek.

Annesi yardım ediyordu soyunmasına,

Pijamalarını çıkarmasına.

Sıra geliyordu giysilere...

Kolları sekizer delikten geçirmeye.

Aslında yaz günleri pek zor değildi.

Ancak bu soğuk günleri Nino iyi bilirdi.

Sekiz delikli mont, şapka ve sekiz eldiven.

Her kış günü bitmeyen bir serüven.

Babası ağızına tikiştiriyordu lokmaları.
Herkes bilirdi,
Çok önemliydi kahvaltı.
Nino ahtapot yavrusu olmaktan bıkmıştı,
Her günkü karmaşadan usanmıştı.
Yalvarıyordu her gün Tanrı'ya,
Dönüşmek istiyordu yılanbalığına.
Ne kolay olacaktı giyinmek,
Tek delikli giysiden bütün vücudu geçirmek.

“Sen bizim için çok özelsin,
İnan olduğun gibi çok güzelsin.
Kolaylaşacak giyinmek biraz büyüyünce,
Ahtapot olmayı seveceksin gelişip güçlenince.”
Kulağa ne hoş geliyordu,
Annesi böyle söyleyince.

Her günkü gibi
Zor yetişti okul servisine.
Servis ablası yardım etti binmesine.

Bir farklılık vardı yolda o gün.
Çok kalabalıktı...
İlerlemesi mümkün değildi otobüsün.

Önlerindeki yoğunluk boşuna değildi,

Yılanbalığın yuvası yola çökmek üzereydi.
Kendini kurtarırdı da,
Yetişemezdi kurtarmaya yüzlerce yumurtasını.

Oysa anne balık ne hayaller kurmuştu...
Her bir yumurtasının adını bile koymuştu.
Hangi birini kurtarsaydı?
Nasıl bir seçim yapsaydı?
Çatırdıyordu yuvanın tavanı.
Kalmamıştı zavallı yumurtaların zamanı.

Otobüstekiler bakarken şaşkınlıkla,
Bizim Nino hiç tereddüt etmedi,
Atladı tehlikenin ortasına.

...Ve kahraman Nino çıktı dışarıya,
Her bir kolunda onca yumurta.

Anne balık hemen çıkamadı şoktan.
Son saniyede bir kol itmişti onu da dışarı.
Zor kurtulmuşlardı feci yıkımdan.

Küçük Nino yumurtaları usulcacık bıraktı
Annelerinin koynuna...
Mutluydu koştuğu için hemen yardımlarına.

Birden kendine geldi yılanbalığı,
Kurtulmuştu bütün yumurtaları.
Kimdi bu cesur kahraman?
Tam o anda güzel bir sürpriz daha olmuştu;
Yumurtalar başlamıştı çatlamaya.
Yavrular pek acele ediyordu,
Kafalarını dışarı çıkarmaya.

Herkes başladı sevinçten zıplamaya,
Nino'yu aldılar omuzlarına.
Küçük Nino çok mutluydu.
Kahramanlığını sekiz koluna borçluydu.

Sabırsızlanıyordu evine dönmeye.
Artım ahtapot olmaktan yorulmadığını,
Gurur duyduğunu annesine söylemeye.

Tan'a küçükken giydirilmesi pek de kolay olmayan canım oğluma...

Sara Şahinkanat